

Taletid.

Forretningsordenens § 32 bestemmer, at Præsidenten eller 10 Medlemmer kan foreslaa, at *Taletiden indskrænkes*. Dog kan der gøres Undtagelser for Ordførere og Ministre. I Praksis finder Indskrænkning af Taletiden Sted ved alle større Debatter, særlig af politisk Art, f. Eks. Trontaledebatten og den almindelige Budgetbehandling. I Fjor blev Taletiden saaledes sat til højst 15 Minuter for hver Taler undtagen for vedkommende Komitéformænd og Ordførere, vedkommende Minister og desuden enkelte Talere, som fik Stortingets Samtykke til at bruge længere Tid. Ved den nylig afsluttede Krisedebat blev Taletiden sat til 15 Minutter allerede ved Sagens Begyndelse undtagen for vedkommende Gruffeførere, Ministre og den tidligere Statsminister. Yderligere Indskrænkning til 5 og 2 Minutter efter eet Mødes Forhandlinger om samme Sag er meget almindelig.

I det hele kan det siges, at Anvendelsen af Forretningsordenens § 32 om Begrænsning af Taletiden er almindelig, og at den af alle Partier anerkendes som en praktisk Foranstaltning, samt at den utvivlsomt har bidraget til at forkorte Stortingets Samlingstid meget.

Ved Forespørgsler gælder særlige Regler om Taletiden. Hvis det drejer sig om en egentlig *Interpellation*, maa Forespørgeren kun bruge $\frac{1}{2}$ Time til Motivering af denne, og i den følgende Diskussion maa ingen Taler — bortset fra Forespørgeren og vedkommende Minister — faa Ordet mere end en Gang og i længere Tid end højst et Kvarter. Hele Debatten maa ikke uden særlig Beslutning af Stortinget udstrækkes udover 2 Timer.

Spørgsmaal.

Hertil er nu (i 1922 og 1926) føjet nogle Bestemmelser om „*Spørgsmaal*“ (F. O. § 45, næstsidste Stykke). Vil et Medlem stille Spørgsmaal til en Minister, leverer han det skriftligt til Stortingets Præsident, som efter Forhandling med den paa-gældende Minister bestemmer, hvornaar Spørgsmaalet kan fremsættes. (I Almindelighed skal det ske i det første Møde, efter at Spørgsmaalet er indgivet til Præsidenten). Naar Spørgsmaalet kommer til Behandling, har Spørgeren Adgang til nærmere at begrunde sit Spørgsmaal, men Begrundelsen maa dog ikke tage længere Tid end et Kvarter. Hvis Ministeren erklærer, at Spørgsmaalet ikke bliver besvaret, er Sagen dermed sluttet. Bliver Spørgsmaalet derimod besvaret, kan Spørgeren og Ministeren faa Ordet en Gang hver for at stille Tillægsspørgsmaal og give Svar. Ingen andre kan faa Ordet.

Til Oplysning om Antallet af Forespørgsler i de Aar, der er gaaet, siden Adgangen til at stille Spørgsmaal blev indført, hidsættes følgende Oversigt:

	Interpellationer.	Spørgsmaal.
1922.....	18	4
1923.....	16	5
1924.....	20	8
1925.....	9	2
1926.....	13	7
1927.....	23	6

Arbejdets Organisation.

Om Stortingsarbejdets Organisation indeholder Forretningsordenen en Række spredte Bestemmelser. Tingenes Præsidenter skal saa vidt muligt sørge for, at det ene Tings Forretninger ikke standser det andets Virksomhed (§ 22, 1ste Stykke). — Præsidiet danner sammen med Formændene for de staaende Udvalg et Arbejdsordningsudvalg, og efter Samraad med dette lægger Præsidiet *Planen for Samlingens Arbejde* baade i Udvalgene, Storting og Odelsting (§ 20). — Den sidste Dag i hver Maaned skal vedkommende Udvalgs Formænd give Præsidiet en kort Beretning om, hvorledes det gaar med de Sager, der ifølge Arbejdsplanen skulde være gjort færdige i Maanedens Løb, men ikke er blevet det. Præsidenten kan desuden til enhver Tid kræve Oplysning om Udvalgsarbejdets Gang (§ 18, 3die Stykke). — Regeringsforslag, som fremsættes efter Udgangen af Marts (Stortinget træder sammen i Begyndelsen af Januar), og private Lovforslag, som indbringes efter Udgangen af Februar, tages ikke til Behandling, medmindre Tinget udtrykkelig beslutter det (§ 29, 1ste Stykke). — Medlemmerne faar tilstillet Arbejdsplanen og desuden maanedlige Tillægsberetninger om nytilkommende Forslag og om, paa hvilke Trin af Behandlingen de tidligere forelagte Sager befinder sig (§ 30, 1ste Stykke). — Senest hver Fredag skal der opslaas *Program* for Stortingets Arbejdsordning i den følgende Uge, og dette maa ikke fraviges „uden Nødvendighed“ (§ 31).